

ระเบียบการรถไฟแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ 1.11

ว่าด้วยลูกจ้างรายเดือนของการรถไฟแห่งประเทศไทย

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงระเบียบการเกี่ยวกับลูกจ้างรายเดือนเสียใหม่ และจัดหมวดหมู่เพื่อสะดวกแก่การปฏิบัติและอ้างอิง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 35 (2) แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 จึงวางระเบียบเกี่ยวกับลูกจ้างรายเดือนของการรถไฟแห่งประเทศไทย ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 1.11 ว่าด้วยลูกจ้างรายเดือนของการรถไฟแห่งประเทศไทย”

ข้อ 2 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

1. ระเบียบการฉบับที่ 35 ว่าด้วยการร้องทุกข์ของลูกจ้างในการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2498

2. ระเบียบการฉบับที่ 59 ว่าด้วยการจ้างผู้ปฏิบัติงานประเภทลูกจ้าง ลงวันที่ 4 สิงหาคม 2515 แก้ไขเพิ่มเติมตามระเบียบการฉบับที่ 59 ก. ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2516, ฉบับที่ 59 ข. ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2517, ฉบับที่ 59 ง. ลงวันที่ 21 เมษายน 2518 และฉบับที่ 59 จ. ลงวันที่ 26 มกราคม 2520

3. ระเบียบการฉบับที่ 113 ว่าด้วยระเบียบวินัย การลงโทษ และการให้ออกจากงานของลูกจ้าง ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2537

บรรดาระเบียบ คำสั่งใดในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“ลูกจ้างรายเดือน” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือนประเภทที่ 1 และลูกจ้างรายเดือนประเภทที่ 2

“ลูกจ้างรายเดือนประเภทที่ 1” หมายความว่า ผู้ที่จะได้รับการจ้างเข้าทำงานใหม่ แต่ยังไม่ได้รับบรรจุเป็นพนักงาน เนื่องจากรอการตรวจสอบคุณสมบัติ

“ลูกจ้างรายเดือนประเภทที่ 2” หมายความว่า ผู้ที่ได้ปฏิบัติงานอยู่แล้วก่อนวันที่ 1 มกราคม 2526 แต่ยังมีได้บรรจุเป็นพนักงาน เพราะเหตุขาดคุณสมบัติหรือเหตุอื่นใด และจำเป็นต้องจ้างต่อไป เนื่องจากเป็นผู้มีความชำนาญงาน และหาบุคคลอื่นแทนได้ยาก

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย

ข้อ 5 ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งจ้าง อนุญาตเกี่ยวกับการลา อนุญาตให้ลาออก สั่งให้ออกปลดออก หรือไล่ออก คือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจตามคำสั่งว่าด้วยการมอบอำนาจการบริหารงาน

หมวด 1

การจ้าง

ข้อ 6 ลูกจ้างรายเดือนของการรถไฟแห่งประเทศไทย จะต้องมีความคุณสมบัติ ดังนี้.-

- (1) อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ และไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์
- (2) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (3) มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์ ตามความประสงค์ของการรถไฟแห่งประเทศไทย
- (4) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (5) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
- (6) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (7) ต้องสามารถทำงานให้แก่การรถไฟแห่งประเทศไทยได้เต็มเวลา
- (8) ไม่เป็นข้าราชการ หรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

รวมทั้งข้าราชการการเมือง ลูกจ้างของกระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมือง ซึ่งมีฐานะเทียบเท่าพนักงานส่วนท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือสภากรุงเทพมหานคร และผู้บริหารท้องถิ่น

- (9) ไม่เป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

ลูกจ้างรายเดือน ประเภทที่ 1 นอกจากจะต้องมีความคุณสมบัติตาม (1)-(9) แล้วจะต้องมีความคุณสมบัติที่จะบรรจุเป็นพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยได้ตามข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอนพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย

ลูกจ้างรายเดือนประเภทที่ 2 นอกจากต้องมีคุณสมบัติตาม (1)-(9) แล้วจะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานอยู่แล้วก่อนวันที่ 1 มกราคม 2526 และได้ปฏิบัติงานติดต่อกันจนถึงวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ

ข้อ 7 ลูกจ้างรายเดือนให้ได้รับเงินค่าจ้างตามอัตราดังนี้

(1) ลูกจ้างรายเดือนประเภทที่ 1 ให้ได้รับเงินค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตรา และขั้นต้นขั้นสูง ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับว่าด้วยอัตราเงินเดือนพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย และข้อบังคับว่าด้วยวิทยฐานะ และอัตราเงินเดือนสำหรับบรรจบุคคลใหม่เข้าทำงานเป็นพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ สุดแต่จะจ้างเพื่อบรรจุเข้าทำงานเป็นพนักงานระดับใด และพื้นความรู้ขั้นใด

(2) ลูกจ้างรายเดือนประเภทที่ 2 ให้ได้รับเงินค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราขั้นต้นและขั้นสูงสุดตามที่คณะกรรมการรถไฟกำหนด

ข้อ 8 ลูกจ้างรายเดือนประเภทที่ 2 ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขต 10 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดตรัง จังหวัดสตูล จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส จังหวัดพัทลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร และจังหวัดนครศรีธรรมราช ให้ได้รับเงินยังชีพ (ยช.ภาคใต้) เพิ่มอีกคนละ 50 บาทต่อเดือน โดยไม่คำนึงว่า จะมีการลาหยุด ลาป่วย โดยได้รับเงินค่าจ้างในแต่ละเดือนหรือไม่ เว้นแต่ผู้ที่ย้ายเข้าหรือออกจากเขตในระหว่างเดือนให้ได้รับเงินยังชีพเฉลี่ยตามจำนวนวันที่ได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตในเดือนนั้น ๆ

หมวด 2

วันและเวลาทำงาน

ข้อ 9 ให้ลูกจ้างรายเดือนมีวันและเวลาทำงาน วันหยุดประจำสัปดาห์ วันหยุดตามประเพณี และวันหยุดพักผ่อนประจำปี ตามที่การรถไฟแห่งประเทศไทยกำหนด

หมวด 3

การลา

ข้อ 10 ลูกจ้างรายเดือนมีสิทธิลาป่วย เพื่อหยุดพักรักษาตัวในรอบ 1 ปีปฏิทิน โดยได้รับเงินค่าจ้าง ในวันที่ลาเท่ากับอัตราค่าจ้างในวันทำงานปกติมีกำหนดดังนี้.-

(1) ลูกจ้างรายเดือนประเภทที่ 1 กรณีเจ็บป่วยธรรมดา มีกำหนดไม่เกิน 30 วันทำการ กรณีเจ็บป่วยเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ มีกำหนดไม่เกิน 60 วันทำการ

(2) ลูกจ้างรายเดือนประเภทที่ 2 กรณีเจ็บป่วยธรรมดา มีกำหนดไม่เกิน 60 วันทำการ แต่ในกรณีจำเป็น ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจอนุญาตให้ลาต่อไปได้อีกไม่เกิน 60 วันทำการ กรณีเจ็บป่วย เนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ มีกำหนดไม่เกิน 120 วันทำการ

ลูกจ้างรายเดือนที่ประสงค์จะลาป่วย เพื่อหยุดพักรักษาตัว ต้องแจ้งและจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาในวันที่ลา เว้นแต่ด้วยอาการป่วยนั้นไม่สามารถลงชื่อในใบลาได้ ก็ให้ผู้อื่นแจ้งลาแทนได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้วก็ให้รีบจัดส่งใบลาโดยเร็ว

การลาป่วยเพื่อหยุดพักรักษาตัวติดต่อกันตั้งแต่ 3 วันขึ้นไป ผู้ลาจะต้องมีใบรับรองการตรวจอาการป่วยจากนายแพทย์รพไฟ หรือจากแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง และมีแพทย์รพไฟลงชื่อรับรองกำกับมา แสดงด้วย ในกรณีที่ผู้ป่วยอยู่ห่างไกล ไม่อาจให้แพทย์ตรวจรับรองอาการป่วยได้สะดวก ก็ให้ผู้ช่วยแพทย์หรือพยาบาลซึ่งประจำอยู่ ณ ที่ทำการพยาบาลรพไฟ หรือสถานีนามัยที่ไม่มีแพทย์ประจำอยู่ ออกใบรับรองอาการป่วยเพื่อหยุดพักรักษาตัวติดต่อกันได้ไม่เกิน 3 วัน

การลาป่วยเพื่อหยุดพักรักษาตัวติดต่อกันตั้งแต่ 30 วันขึ้นไป ก่อนที่จะให้เข้าปฏิบัติงานต่อไป ให้ผู้บังคับบัญชาส่งตัวไปให้แพทย์รพไฟตรวจร่างกายเสียก่อน และให้ปฏิบัติตามความเห็นของแพทย์ด้วย ในกรณีที่ลาป่วยติดต่อกันเกิน 60 วัน ให้ผู้บังคับบัญชาส่งตัวให้แพทย์รพไฟตรวจร่างกายและเสนอความเห็นด้วยว่า ผู้นั้นจะสามารถรักษาให้หายได้หรือไม่ ถ้ารักษาให้หายได้จะต้องใช้เวลาเท่าใด และจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามเดิมได้หรือไม่ โดยปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการตรวจร่างกายผู้สมัครงานและผู้ปฏิบัติงานรพไฟ

การลาป่วยเพื่อหยุดพักรักษาตัวตามวรรคก่อน ให้นับรวมวันหยุดที่มีในระหว่างลาด้วย

ข้อ 11 ลูกจ้างรายเดือนประเภทที่ 2 มีสิทธิลากิจส่วนตัวในรอบ 1 ปีปฏิทิน โดยได้รับเงินค่าจ้าง ในวันที่ลาเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานปกติได้ไม่เกิน 45 วันทำการ ส่วนลูกจ้างรายเดือนประเภทที่ 1 ไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าจ้างในวันที่ลา

ลูกจ้างรายเดือนที่ประสงค์จะลากิจส่วนตัวต้องยื่นใบลาตามแบบที่การรพไฟแห่งประเทศไทย กำหนด และต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา ผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลาได้ก่อน จึงจะหยุดงานได้ เว้นแต่การลานั้นมีเหตุจำเป็นและไม่สามารถรอรับอนุญาตได้ทัน เมื่อได้ยื่นใบลาไว้แล้วก็ให้หยุดงานไปได้ แต่จะต้องรายงานชี้แจงเหตุผลความจำเป็นเมื่อกลับเข้าทำงานตามปกติแล้ว

ข้อ 12 ลูกจ้างรายเดือนที่ประสงค์จะลาคลอดบุตรให้จัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ ไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นแจ้งลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้วให้จัดส่งใบลาโดยเร็ว และมีสิทธิลาคลอดบุตรโดยได้รับเงินค่าจ้างได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน 60 วัน โดยไม่ต้องมีใบรับรองแพทย์มาแสดง

การลาคลอดบุตรจะลาในวันที่คลอด ก่อน หรือหลังวันคลอดก็ได้ ถ้าวันลาคลอดบุตรคาบเกี่ยวกับวันลาประเภทใด ซึ่งยังไม่ครบกำหนดวันลาให้ถือว่าการลาประเภทนั้นสิ้นสุดลง และให้นับเป็นการลาคลอดบุตร ตั้งแต่วันเริ่มลาคลอดบุตร

ลูกจ้างรายเดือนที่ลาคลอดบุตรแล้วหากประสงค์จะลาอีกส่วนตัว เพื่อเลี้ยงดูบุตร ก็ให้มีสิทธิลาอีกต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตรได้ ไม่เกิน 60 วัน โดยไม่ได้รับเงินค่าจ้างในวันที่ลา

ข้อ 13 ลูกจ้างรายเดือนที่ถูกเรียกตัวเข้าระดมราชการทหาร จะต้องยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชาภายใน 48 ชั่วโมง นับแต่เวลารับหมายระดม และลาไปเข้าระดมตามวัน เวลา ในหมายระดมนั้น โดยไม่ต้องรอรับคำสั่งอนุญาต ให้ผู้บังคับบัญชาเสนอใบลาไปตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจอนุญาต เมื่อพ้นจากการระดมแล้ว ให้รีบรายงานตนต่อผู้บังคับบัญชาโดยเร็ว

การลาเข้าระดมราชการทหารตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับเงินค่าจ้างในวันที่ลา

ข้อ 14 ลูกจ้างรายเดือนประเภทที่ 2 ที่ได้ทำงานในการรถไฟแห่งประเทศไทย ติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี และในขณะที่ทำงานยังไม่เคยลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์มาก่อน ให้มีสิทธิลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ได้ 1 ครั้ง มีกำหนดไม่เกิน 120 วัน โดยได้รับเงินค่าจ้างในวันที่ลา ทั้งนี้สุดแต่ผู้นั้น นับถือศาสนาใด

การลาตามวรรคหนึ่ง ผู้ลาต้องยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชาก่อนวันลาอุปสมบทหรือก่อนวันเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ไม่น้อยกว่า 60 วัน และให้ผู้บังคับบัญชาเสนอใบลาไปตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจอนุญาต เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดงานได้

ในกรณีที่ผู้ลาอุปสมบทได้ลาสิกขาหรือผู้ลาไปประกอบพิธีฮัจย์เดินทางกลับถึงประเทศไทยก่อนครบกำหนดวันที่ได้รับอนุญาตให้ลาเกินกว่า 15 วัน ให้รีบกลับเข้าทำงานก่อนกำหนด แล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

ข้อ 15 การลาตั้งแต่ครั้งวันขึ้นไปให้นับเป็นวันลาด้วย และการนับเวลาครั้งวันให้ถือตามเวลาทำงานของหน่วยงานนั้น ๆ

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณวันลา สำหรับการลาป่วย ลากิจส่วนตัว ให้นับเฉพาะวันทำการเท่านั้น

หมวด 4

การออกจากงาน

ข้อ 16 ลูกจ้างรายเดือนของการรถไฟแห่งประเทศไทย ต้องออกจากงาน เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก

- (3) ให้ออก
- (4) ปลดออก
- (5) ไล่ออก

ข้อ 17 ลูกจ้างรายเดือนผู้ใดตาย ให้ถือว่าออกจากงานตั้งแต่วันที่ตาย

ข้อ 18 ลูกจ้างรายเดือนผู้ใดประสงค์จะลาออกจากงานก็ยอมลาออกได้โดยยื่นใบลาออกเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไป และต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจอนุญาตให้ลาออกได้เสียก่อน จึงจะถือว่าได้ลาออกจากงาน

ในกรณีผู้ขอลาออกมีเรื่องถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัย และอยู่ในระหว่างการสอบสวน หรือพิจารณาทางวินัย หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดคดีอาญา ซึ่งมีใช้ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลาออกยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เพื่อรอฟังผลของการสอบสวนหรือผลของคดีก่อน เมื่อเรื่องถึงที่สุดแล้วผู้ขอลาออกไม่ถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเฉพาะเหตุนั้นอีกต่อไปไม่ได้

ข้อ 19 เมื่อลูกจ้างรายเดือนมีกรณีดังต่อไปนี้ และผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรให้ออกจากงานก็ให้มีอำนาจสั่งให้ออกจากงานได้

- (1) มีร่างกายทุพพลภาพ ไร้ความสามารถ จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง
- (2) มีความประพฤติไม่เป็นที่ไว้วางใจที่สมควรจะให้คงทำงานต่อไป
- (3) หย่อนความสามารถด้วยเหตุใด ๆ ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานของตน
- (4) ทำงานติดต่อกันมานานจนครบสามสิบปีบริบูรณ์แล้ว และเป็นผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

ก. มีความรู้ความสามารถไม่ตีพอกับตำแหน่งหน้าที่ เช่น ปฏิบัติงานเฉื่อยชา ล่าช้า หรือปฏิบัติงานผิดพลาดอยู่เสมอ หรือมีความรู้ความสามารถเสมอตัวไม่ตีไม่เลว แต่หาผู้อื่นดีกว่าได้

ข. ประพฤติตนไม่สมควรแก่ตำแหน่งหน้าที่ เช่น ประพฤติตนเสเพล เสพเครื่องคองของเมาจนไม่สามารถครองสติได้ มีหนี้สินรุงรัง เล่นการพนันที่ผิดกฎหมาย

ค. มีอนามัยหรือสุขภาพไม่สมบูรณ์

(5) ครบเกษียณอายุ คือ เมื่อผู้ใดอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ในปีใดให้มีสิทธิที่จะทำงานต่อไปได้จนถึงสิ้นปีงบประมาณที่ครบเกษียณอายุ แล้วให้ออกจากงานตั้งแต่วันขึ้นปีใหม่ของปีงบประมาณถัดไป แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะออกเมื่อครบเกษียณอายุ ก็ให้ออกจากงานได้ตั้งแต่วันถัดไป

(6) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาศาลถึงที่สุดแล้ว แม้ความผิดที่ลงโทษนั้นจะเป็นความผิดลหุโทษ หรือที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ซึ่งยังไม่ถึงกับจะถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก ฐานกระทำผิดวินัย จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานเสียก็ได้

(7) ผู้ที่ได้รับการจ้างเป็นลูกจ้างรายเดือนของการรถไฟแห่งประเทศไทยแล้ว ภายหลังปรากฏว่า ผู้นั้นขาดคุณสมบัติตามข้อ 6 กิติ หรือลูกจ้างรายเดือนประเภทที่ 1 เป็นผู้ขาดพื้นความรู้ ตามข้อบังคับว่าด้วยวิทยฐานะ และอัตราเงินเดือน สำหรับบรรจุบุคคลใหม่เข้าทำงานเป็นพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย อยู่ก่อนได้รับการจ้างกิติ หรือมีกรณีต้องหายก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากกรณีต้องหานั้นกิติ ให้ผู้มีอำนาจสั่งจ้างสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานโดยพลัน ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ และการได้รับเงินค่าจ้างก่อนมีคำสั่งให้ออกจากงาน

(8) ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษไล่ออกหรือปลดออกได้ แต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกลสอบสวนนั้น ซึ่งถ้าจะให้คงทำงานอยู่ต่อไปอาจเป็นการเสียหายแก่การรถไฟแห่งประเทศไทย

หมวด 5

ระเบียบวินัยและการลงโทษ

ข้อ 20 ลูกจ้างรายเดือนของการรถไฟแห่งประเทศไทย ต้องรักษาไว้ซึ่งระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษ

ข้อ 21 ระเบียบวินัย ซึ่งลูกจ้างรายเดือนของการรถไฟแห่งประเทศไทย จักต้องรักษาไว้ มีดังนี้.-

(1) ต้องสนับสุนนการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(2) ต้องเชื่อฟัง และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยคำสั่งนั้น จะเสนอความเห็นคัดทานเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วน และถ้าผู้บังคับบัญชามีได้ถอนคำสั่งนั้น ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

ในการปฏิบัติหน้าที่การงาน ห้ามมิให้กระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ

(3) ต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยความระมัดระวังและอดทน เพื่อให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่การงาน

(4) ต้องปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ห้ามมิให้รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และห้ามมิให้อาศัยอำนาจหน้าที่การงาน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(5) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่กิจการรถไฟแห่งประเทศไทย จะละทิ้งหน้าที่การงาน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาไม่ได้

(6) ต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ห้ามมิให้ประพฤติตนเป็นคน เสเพล เสพของมีนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ มีหนี้สินรุงรัง หมกมุ่นในการพนันเป็นอาจึน กระทำคามผิด อาญา หรือการอื่นใด ซึ่งอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่

(7) ต้องสุภาพเรียบร้อยต่อผู้บังคับบัญชา และต่อประชาชน ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ

(8) ต้องถือและปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมของกิจการรถไฟแห่งประเทศไทย

(9) ต้องรักษาความสามัคคีซึ่งกันและกัน

(10) ต้องช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในหน้าที่การงาน และเมื่อทางการต้องการ ความช่วยเหลือแล้วจะหลีกเลี่ยงหรือปิดพลิวเสียมิได้

(11) ต้องร่วมมือกันขจัดอุบัติเหตุ หรือเหตุการณ์ร้ายอันจะพึงเกิดขึ้น หรือได้เกิดขึ้นแก่ กิจการรถไฟแห่งประเทศไทย

(12) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้รับมอบให้ใช้ในกิจการประจำตัว ห้ามมิให้นำเครื่องมือเครื่องใช้นั้นไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น

(13) ต้องรักษาความลับในหน้าที่การงาน และในกิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทย

ข้อ 22 โทษฐานผิดวินัยตามระเบียบการนี้ มี 5 สถาน คือ.-

(1) ไล่ออก

(2) ปลดออก

(3) ลดขั้นเงินเดือนค่าจ้าง

(4) ตัดเงินเดือนค่าจ้าง

(5) ภาคทัณฑ์

ข้อ 23 การไล่ออก จะกระทำได้เมื่อลูกจ้างรายเดือนผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังต่อไปนี้.-

(1) ทุจริตต่อหน้าที่

(2) ทำคามผิดต้องรับอาญาจำคุก หรืออาญาที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่กำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(3) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

(4) ชัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่สั่งโดยชอบด้วยหน้าที่การงาน เป็นเหตุให้เสียหายหรืออาจจะเสียหายแก่กิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทย

(5) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่การงาน เป็นเหตุให้เสียหายหรืออาจจะเสียหายแก่กิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างร้ายแรง

(6) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ข้อ 24 การลงโทษไล่ออก ถ้ามิใช่เป็นกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง จะต้องมีการสอบสวนก่อน แต่การสอบสวนจะควรดำเนินการโดยวิธีใด ให้ผู้มีอำนาจตามความในข้อ 5 เป็นผู้พิจารณาตามแต่จะเห็นสมควร

ข้อ 25 กรณีดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง ให้ลงโทษไล่ออกได้โดยไม่ต้องมีการสอบสวน คือ.-

(1) ทุจริตต่อหน้าที่และให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้บังคับบัญชา

(2) ต้องรับอาญาจำคุกหรืออาญาที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(3) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

(4) ขาดงานติดต่อกันเกินกว่า 7 วัน หรือขาดงานไม่ติดต่อกัน แต่รวมแล้วเกินกว่า 15 วัน ในรอบ 1 ปี (ปีปฏิทิน) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(5) ละทิ้งหน้าที่ในขณะที่ปฏิบัติอยู่ และเกิดหรืออาจเกิดความเสียหายแก่กิจการรถไฟแห่งประเทศไทย อย่างร้ายแรง

(6) ชัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่สั่งโดยชอบ

(7) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ซึ่งผู้บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าขึ้นไปได้ประสบพบเห็นด้วยตนเอง

ข้อ 26 การลงโทษปลดออก จะกระทำได้เมื่อลูกจ้างรายเดือนผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงกับต้องถูกไล่ออกหรือมีเหตุอันควรลดหย่อน

ข้อ 27 ลูกจ้างรายเดือนผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสอบสวน หรือ ถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญา เว้นแต่คดีความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ถ้าผู้บังคับบัญชาที่ลูกจ้างผู้นั้นสังกัดเห็นว่ามีมลทินหรือมัวหมอง จะให้คงอยู่ในหน้าที่การงาน ระหว่างสอบสวนพิจารณาจะเป็นการเสียหายแก่การรถไฟแห่งประเทศไทย หรือผู้นั้นมีอายุใกล้กำหนดที่จะต้องออกจากงานเพราะเหตุอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออก สั่งให้ผู้นั้นออกจากงานไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้

แต่ถ้าภายหลังศาลพิพากษาว่ามีความผิด หรือสอบสวนพิจารณาได้ความเป็นสัจจะว่า จะต้องลงโทษไล่ออก หรือปลดออก หรือเป็นกรณีที่จะต้องให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นไล่ออก หรือปลดออก หรือให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนมิได้มีความผิดเลย หรือมีความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก และไม่มีการที่จะต้องออกจากงานด้วยเหตุอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานตามเดิม

ในกรณีที่ปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นยุติแล้วว่า ผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนมิได้มีความผิด หรือมีความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก เท่าที่เกี่ยวกับเงินค่าจ้าง ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินค่าจ้างในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนนั้น เสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งให้พักงาน แต่ถ้าผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าจ้างเพียงวันที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

ข้อ 28 ลูกจ้างรายเดือนผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญา เว้นแต่คดีความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่ายังไม่สมควรสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน เพราะกรณีมีมลทินหรือมัวหมองไม่ปรากฏชัด แต่หากจะให้คงอยู่ในหน้าที่การงานระหว่างสอบสวนพิจารณา จะเป็นการเสียหายแก่การรถไฟแห่งประเทศไทย ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นพักงาน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ เมื่อได้สั่งพักงานไว้แล้วจะสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนตาม ข้อ 27 อีกชั้นหนึ่งก็ได้

ลูกจ้างรายเดือนที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาลายสำนวน หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายเรื่องให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งพักงานได้ทุกเรื่อง เมื่อสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นแล้วก็ให้ดำเนินการตามข้อ 29

ข้อ 29 การให้พักงาน ให้พักตลอดเวลาที่มีการสอบสวนหรือพิจารณา เมื่อสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ที่ถูกสั่งพักมิได้กระทำผิด ให้ผู้สั่งพักสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานตามเดิม โดยจ่ายเงินค่าจ้างในระหว่างพักงานให้เต็มอัตราของค่าจ้าง แต่ถ้าปรากฏว่าได้กระทำผิดจริงให้สั่งไล่ออก หรือปลดออกสุดแต่กรณี เว้นแต่ความผิดนั้นไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษไล่ออก หรือ ปลดออก จะให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานตามเดิมและลงโทษสถานอื่นก็ได้ โดยจ่ายเงินค่าจ้างในระหว่างพักงานให้ไม่เกินถึงอัตราของค่าจ้าง

ข้อ 30 การไล่ออก หรือปลดออก ในกรณีที่มีการพักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อน ให้ไล่ออก หรือปลดออก ตั้งแต่วันที่ถูกพัก หรือวันที่ถูกให้ออกจากงานไว้ก่อน ส่วนกรณีที่ไม่มีการพักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อน ให้ไล่ออก หรือปลดออก นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันออกคำสั่ง

ข้อ 31 ลูกจ้างรายเดือนผู้ใดกระทำผิดวินัย แต่ไม่ร้ายแรงถึงกับจะต้องถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษลดขั้นเงินค่าจ้าง ครั้งหนึ่งไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

ผู้บังคับบัญชา	ลงโทษครั้งหนึ่ง
ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่า หรือหัวหน้าสำนักงาน	ไม่เกิน 3 ชั้น
หัวหน้ากองหรือเทียบเท่า	ไม่เกิน 2 ชั้น
หัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่า	ไม่เกิน 1 ชั้น

ในการลดชั้นเงินค่าจ้างนี้ แม้จะทำให้ผู้ถูกลงโทษได้รับเงินค่าจ้างต่ำกว่าขั้นต่ำของตำแหน่งที่ครองอยู่ ก็ให้มีอำนาจกระทำได้

ข้อ 32 ลูกจ้างรายเดือนผู้ใดกระทำผิดวินัย แต่ยังไม่ถึงขนาดจะลงโทษลดชั้นเงินค่าจ้าง ให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นมีอำนาจลงโทษตัดเงินค่าจ้างครั้งหนึ่งไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้.-

ผู้บังคับบัญชา	กำหนดเวลาเดือน	ส่วนเงินค่าจ้างที่ตัดร้อยละ
ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่า หรือหัวหน้าสำนักงาน	12	30
หัวหน้ากองหรือเทียบเท่า	8	25
หัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่า	6	20

ข้อ 33 ลูกจ้างรายเดือนผู้ใดกระทำผิดวินัย ควรได้รับโทษลดชั้นเงินค่าจ้าง หรือตัดเงินค่าจ้าง แต่มีเหตุอันควรปรานี หรือในกรณีกระทำผิดนั้นเป็นความผิดเล็กน้อย ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษเพียงภาคทัณฑ์โดยแสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นหนังสือไว้ก็ได้

ข้อ 34 เมื่อผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจได้สั่งลงโทษผู้กระทำผิดแล้ว ผู้บังคับบัญชาเหนือผู้สั่งลงโทษมีอำนาจที่จะพิจารณาเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษเสียก็ได้ แต่ถ้าเป็นการเพิ่มโทษ โทษที่สั่งเพิ่มรวมกับที่สั่งไว้แล้ว จะต้องไม่เกินอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษใหม่นั้น

ข้อ 35 คำสั่งลงโทษจะต้องทำเป็นหนังสือ กับให้แสดงถึงพฤติการณ์ในการกระทำว่าเป็นความผิดในระเบียบข้อบังคับหรือคำสั่งใด มีโทษสถานใด

ข้อ 36 ความผิดในกรณีใด ควรลงโทษหนักเบาเพียงใด ให้เป็นไปตามแบบธรรมเนียม ระเบียบ หรือคำสั่งที่กำหนดไว้

หมวด 6 การร้องทุกข์

ข้อ 37 คำว่า "ร้องทุกข์" หมายความว่า เป็นเรื่องราวที่แจ้งหรือร้องเรียนของผู้ยื่นว่า ผู้บังคับบัญชาสั่งการลงโทษตนโดยไม่เป็นธรรม หรือนอกเหนืออำนาจ ไม่ชอบด้วยระเบียบแบบแผน

ข้อ 38 เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของลูกจ้างรายเดือน ตามที่ได้รับมอบหมายดำเนินไปด้วยดี และเรียบร้อยมีสมรรถภาพ ผู้บังคับบัญชาย่อมมีอำนาจจะสั่งลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชาของตนฐานผิดวินัยได้ตามที่กำหนดไว้ในหมวด 5

ข้อ 39 ลูกจ้างรายเดือนผู้ใดถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษฐานผิดวินัย ผู้นั้นต้องปฏิบัติตามทันที ถ้าเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในคำสั่ง ก็มีสิทธิร้องทุกข์ได้ แต่ถ้าปรากฏว่าการร้องทุกข์นั้นเป็นเท็จ ให้ถือว่าเป็นการผิดวินัย

ข้อ 40 การร้องทุกข์ ผู้ร้องจะร้องได้แต่สำหรับตนเองเท่านั้น และต้องมีเหตุผลประกอบ โดยชัดเจน ใช้ถ้อยคำสุภาพ ลงลายมือชื่อ ตำแหน่ง และตำบลที่อยู่โดยชัดเจน

ห้ามร้องทุกข์แทนผู้อื่นเป็นอันขาด ห้ามลงชื่อรวมกัน หรือเข้ามาร้องทุกข์พร้อมกันหลาย ๆ คน และห้ามร้องทุกข์ก่อนเวลาล่วงไปแล้ว 24 ชั่วโมง นับตั้งแต่มีเหตุจะต้องร้องทุกข์เกิดขึ้น

ข้อ 41 การร้องทุกข์ ให้ผู้ร้องยื่นภายใน 15 วัน นับจากเวลาที่ได้มีเหตุที่จะร้องทุกข์ เกิดขึ้นแล้ว 24 ชั่วโมง โดยทำเป็นคำร้อง 2 ฉบับ ต้นฉบับให้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ที่สั่งลงโทษขึ้นไปชั้นหนึ่ง และสำเนายื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนโดยตรง

ข้อ 42 ผู้บังคับบัญชาโดยตรงของผู้ร้องทุกข์ เมื่อได้รับสำเนาคำร้องทุกข์แล้ว ให้เสนอสำเนาคำร้องทุกข์นั้นพร้อมด้วยคำชี้แจงของตน ที่จะพึงมีต่อไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตนโดยตรง ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำร้องทุกข์

ข้อ 43 ให้ผู้บังคับบัญชาเหนือผู้สั่งลงโทษพิจารณาและวินิจฉัยคำร้องทุกข์ที่ได้รับจากผู้ใต้บังคับบัญชาเสนอขึ้นมานั้นให้เสร็จภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับเสนอคำร้องทุกข์ เว้นแต่ในกรณีพิเศษหรือมีเหตุจำเป็น ซึ่งไม่อาจจะพิจารณาให้เสร็จได้ทันภายในกำหนดนั้นได้ ก็ให้ขยายเวลาออกไปได้ไม่เกิน 2 ครั้ง แต่แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกิน 15 วัน และจะต้องแสดงเหตุผลที่ต้องขยายเวลาดังทุกครั้งที่ ถ้าได้ขยายเวลาออกไปแล้วถึง 2 ครั้ง ก็ยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ จะขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกิน 2 ครั้ง ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย

ข้อ 44 กรณีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีหน้าที่พิจารณาคำร้องทุกข์ตามข้อ 43 ได้วินิจฉัยสั่งการแล้ว ถ้าผู้ร้องทุกข์เห็นว่ายังไม่ได้รับความเป็นธรรม ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิร้องอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการกิจการสัมพันธ์

โดยยื่นคำร้องอุทธรณ์ภายใน 15 วัน นับแต่วันทราบคำวินิจฉัยของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกิจการสัมพันธ์ให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ 45 การร้องทุกข์ ถ้าไม่มีลายมือชื่อ ตำแหน่ง และตำบลที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ หรือใช้นามแฝง หรือยื่นเป็นทำนองบัตรสนเท่ห์ หรือยื่นเลยเวลาที่กำหนดไว้ ให้ผู้บังคับบัญชาาระงับการพิจารณาเสียได้

ข้อ 46 ผู้บังคับบัญชาผู้ใด ได้รับเรื่องราวร้องทุกข์ของลูกจ้างรายเดือนที่ยื่นโดยถูกต้องตามระเบียบไว้แล้วเพิกเฉยเสีย ไม่จัดการอย่างใด ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ข้อ 47 ในกรณีที่มีการร้องทุกข์เพราะถูกออกจากงาน ถ้าผู้ร้องทุกข์ได้รับการพิจารณาให้กลับเข้าทำงานตามเดิม ผู้ได้กลับเข้าทำงานตามเดิมนั้น มีสิทธิได้รับเงินค่าจ้างดังนี้

(1) ถ้าระดับโทษถึงขั้นลดขั้นเงินค่าจ้างให้จ่ายเงินค่าจ้างระหว่างออกจากงานได้เพียง 1 ใน 4 ของเงินค่าจ้างที่ได้รับก่อนวันออกจากงาน

(2) ถ้าระดับโทษตั้งแต่ตัดเงินค่าจ้างลงมา ให้จ่ายเงินค่าจ้างระหว่างออกจากงานได้เพียง 1 ใน 2 ของเงินค่าจ้างที่ได้รับก่อนวันออกจากงาน

(3) ถ้าไม่มีความผิด ให้จ่ายเงินค่าจ้างได้เต็มอัตราของเงินค่าจ้างที่ได้รับก่อนวันออกจากงาน

ประกาศ ณ วันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2545

(นายสรายุทธ ธรรมศิริ)

ผู้ว่าการรถไฟฯ

๕

๕๘